

Akit személyemet gyakran szemléltetek
Ajándokba nékem pántlikát vettetek
Most már sajnáljátok nem lettem tiétek
22. Kedves alsó felső jó szívű szomszédim
Mindenféle kegyes szép jó akaróim
Áldja meg Isten szíveimből kibánom
Vegye fel a menybe magához óhajtom.
23. Már jó Egészségben elhagylak titeket
Az Urnak áldása tartson benneteket
Vigasztalja szépen bédgyadt szíveteket
Már megyek kísérvén az ön kedvesemet Sz.k.

MeghaltSzülejétől.

Atyám Édes anyám ki engemet szültél /vagy/ nemzettél
Nem búcsuzom tőled mert eltemettettél
Áldott légyen proci ahová tettettél
Búcsuzok már attól kikkel neveltettél.

Nagyatyjától vagy Nagyanyjától

Kedves jó Nagypám olajod lámpásod
Mindig legyen készen úgy neked léssz bántosod
Mjé ha vélegényed eljő mulatásod
Ez által lehessen menyekben lakásod.

Árva búcsúztató

Isten mely hatalmasa vagy méltóságodban
Nincs hátra maradás ezen mondásodban
Mert a mi volt eddig te deklétomodban
Mostan kimutatod bennem leányodban
Eddig csak hallottam hogy párossá térsz
Akkor páratlanok jobb kezékre vészsz
Mert magamról látom lényem megtetszésed
Áldjon meg örökké igaz végezésed.
Jaj szomu szívem jejj igen keserit

BÁTHORI ISTVÁN MÚZEUM
ADATLAP
NYIREATOR
Leltári szám: _____
Szakcsoport: _____

Hogy búcsumat vegyem engemet kényszerít
Ez mostani dolog nagy bánatba merit
Szívem búcsut vészen hozzátok így térít
Kedves nyugvó Atyám voltál ki engemet
Nemzettől tápláltál ruháztál engemet
Nem adhattad férjhez az én személyemet
De azért áldással illetlek tégedet.
Jó atyaságotért Isten legyen atyja
Porba költ testének ő legyen dajkája
E földről a mennybe hejhezett hazája
És neki az égbe vala koronája.
Néhez felejtetem kedves hű dalykámat
Nevezetes megholt én édes Atyámat
Árassza még fel az Ur az ő várát.
És neki az égbe vala koronája
Fizesse meg Isten az ő fáradságát
Körülttem lévő hű dajkázkodását
Értem el szakasztott sok álmatlanságát
Nem sirathatja most férjhez ment leányát,
Oh gyászostemető miért tetted eztet
Miért nyitottad meg sirvermed éltőnek
Halál vihettől von érte nyomorultat
Kik azt régen várják hogy már nyugodjanak
No de hát megnyugszunk az ekeretodon
Jó Atyánk mindenkor csuda dolgaidon
Pihenjék édesden ahová letették
Alma Isten előtt megdicsőítsétek.

Mostohájától.

Kedves jó mostohám Édes atyám hejett
Édes atyám voltál köszönöm tenéked
Mig élsz míg tündöklök életednek ége
Ne bántsa homály bánatok fellege
Irjon fel az Isten a jobb tenyérebe
A bárány Ur Jézus peccátes könyvébe
Részeltessen ama fának gyümölcsébe
Mely volt paradicsom kertje közepébe.

Menyesszonval Beköszöntő

De mivel Jézusok ez el be nem zárod
Szivedből magdhoz vetted földi párod
Tiszta szerelmedbe nem lesz se i károd
Márhat áldásodat éreszen kíváncd
Mint nyiló tavaszall a fák virágokall.
"gy ékesüljetek ékes magzatokkall
Hogy megterheltetvén legyetek azokall.
Megáldója nagy ur minden javaivall
" e fekosetek ti most sok irigyének
Nemarczoglyon fogja eleme rossz népnek
Sőt inkább kedvesi levén mindeneknek
Tiszta koronáját szemléljük ezeknek
Mikön rég elhagya éltetek sátorát
Testetek hizlalni fogja az föld porát
Vigan számláljátok virtusotok sorát
Együtt dicsőíjétek a szentek sátorát.

Menyasszony köszöntő:

Az árva csalóány úgy készít éneket
Lehalytván a felyét könnyű értékeit
Feltekint az égre halik bus dalába,
Istenem jó atyám mért lettem én árva
Mint galicsze madár az is így vergődik
Hogyha párlya nincsen azon buslakodik
Zöld erdőbe tehát egyik ágról ágra
Csak azt turbékolya Istenem jó atyám csak én vagyok árva.
Mihelyt zöld erdőben párját megtalálta
Ekor örömben aztat kikijáltja
Istenem jó atyám köszönöm hűséged
Ez kedves párommal tartom megengemet.

Menyasszonyal Beköszöntő. Reggel.

Ma midőn az idő volt viradta felé
Az bajnál is szányát szépen felemlé
Lakodalmas sereg hejét alig lelő
Mert már a nagy öröm szíveket eltölő
Te is N-N. Örvendezz éltedben
Mert N-N-t vetted szerelmedben
Békesség Istentől kívánom reátok
Áldja meg valami jót kér tőlle szátok.

Menyasszony alyándékáról.

Menyasszony asszonyunk a vendég számára
Szép süteményt küldött üres asztalára
Egyék meg csak frissen mert meghűl sokára
A ki ebből eszik forduljon hasznára
Amint szokásban volt ez előtt régen is
A mi nyoszolyóink praktikálja most is
Nem maradt el tőlle az ajándéka is
Vegyék el jó szívvel adnak még többet is.

Nyoszojó Asszony ajándékáról.

Menyasszonyunk mellett még nyoszojók vale
Igértek szerint ők is elő állá
Amint szokásban volt ajándéka nála
De bezzeg megjárta nagyon fájt a vállá
Nagy nagy Uram iránt olyan gondolattal
Esett a nyoszolyók olyan kívánsággal
Ha a sor rákerül fő gázza a táncszba
Ne is vállalja kárát ha igyekszik abba
Nagy nagy Uram tudjassirrel szokták kenni.

Aki ilyet akar jóízűen enni
Nem is lehet arról még csak szót sem tenni
Nyoszojó pogácsa híres szokott lenni
Ezt is vegyék el hát szíves köszönettel
Mint hogy a nyoszolyók adja szeretettel
Kérem Násznagy Urat minden tisztelettel
Tessék általvenni egész becsülettel.

Nyoszolyó lány ajándékról.

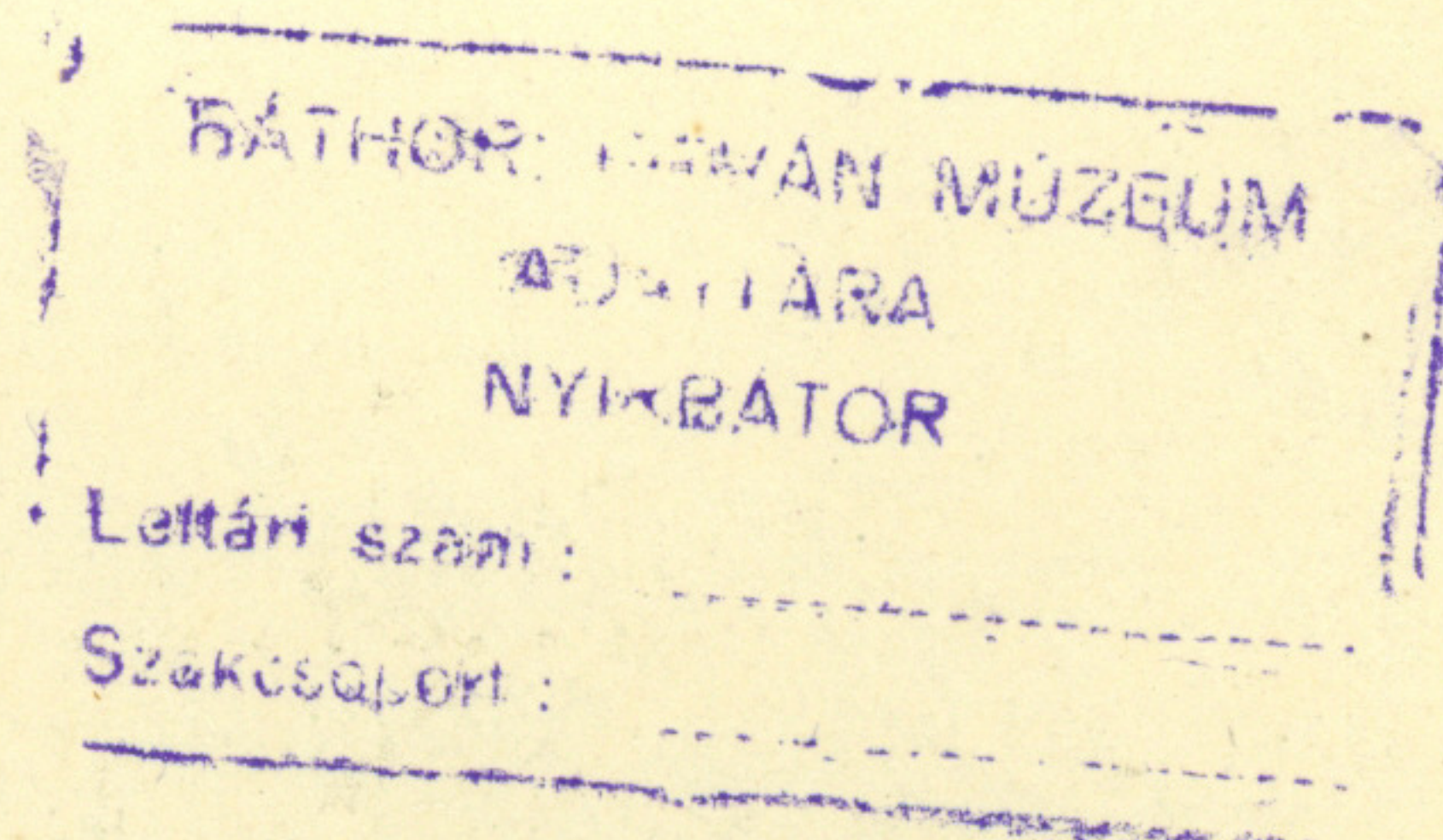
Nyoszolyó leányuk salynálja felette
Hogy a szíroshályát a polcsra feltette
Csintalan csiczája hogy megilletette
Miközlött a vefőny kutyálya megete
Mégis szerencsére marad az egy kevés
A csupor fenekén a csoróp között is
Aval süte szegény hog y rosszul neesék
Kérem násznagyuramátal veni tessék

Mikor minden fel van rakva.

Aki teht keves vendégi számára,
Ily drága süteményt rak az asztalára,
Méltóztasa az ur számos áldására,
és földi életét terjesse sokára
Tessék hát mindenek csak nem kel zsebolni,
Mivel egyebekek majd be lehet telni
Nem mindenről szólok nem kel szégyenelni,
En is ijen mellett szeretném belceni.

Szálláskérő a falánba.

Siettem vetetem félre a subámat
Ide vót az czélon bében lábomat,
Elhatam oda kint szép kompányámat
Hol leszem szállásunk várnak ^{szállást} magamat,
Mutasson jó uram egy kevésé szlést

Nem akarnánk még ma szálást leni iten,
Csak míg menyaszonyunk születiőtől válást,
Vészen teszen köztünk nyájas szép sétallást
Azután elveszük magunkávé teszük
Anyaszentegyhának törvényét felvesszük
Igy aztán a mi lesz megiszuk megeszük,
Sietünk, hogy otthon a tyukot megegyük,

Szálláskérő Idegenhezen.

Szerencsés jó napot ez ház gazdájának,
Afjon az ur Isten és gazdaszonyának
Én postája vagyok egy kompániájának,
Jelentem hogy szálást nekünk adhatnának
Csillag uton indult hajdan indiába
Ama három bölcsök hívez perziába,
Igy mi is indultunk Isten mondásából
Ez hejre találtunk Igazgatásából
Tisza-Mogyorósról utamra indultam
Oh te NN falu szállásodra vártál
Oh te szép virág szál enge ide vártál
Van nékem seregim még pediglen pompás
Lánykérőm Násznagyom nem szembés nem lármás
Nyoszolyó Aszonyom talán nem pálinkás
Nyoszolyó Leányom éke- szép pátlíkás
Az én seregimnek szállást kérnek itten
Azért küldöttek bé a pajtással keten
Nem akarnánk szállásolni odakiána kertben,
Mert megvesz a hideg a nagy széles réten.
Én hát vigasztaló x válaszát elvárom
Kinyelmezeknek is mivel most ezt járom
Hiv szolgálatjába magamat bezárom
Adjanak jó választ hogy ne legyen károm.

Leány kérő Versek És Beszéddek.

BÁTHONYI MUSEUM	
ADATTÁRA	
NYELVTUDÁS	
Leltári szám:	88-89/2.
Szakcsoport:	N

Ez Csák Lalyos írta.

Midőn már Ábrahám vén idős ember volna, kívánná, hogy az ő fija Izsák meg-házasodnék. De /nem akará/ azt teljességgel nem akará, hogy a Kanaán földjén lakó pogányoknak leányai közül venne az ő fija feleséget, hanem a maga rokonságai közzül kíván vala magának menyet. E végre azért elküldé Eliézert az ő házának legfőbb gondviselőjét, avagy öregebik szolgáját, a maga földjére, és hazájába. Az Ábrahám rokonai pedig lakának Mésopotámiának Nácchor nevű városában. E város alatt vala egy kut-fő, a mejből a barmokat itatják vala, és a melyre - - a leányzók estve-felé a városból kiszoktak vala menni vizet meríteni. E kut-fő felett azért kéré Eliézer az Istent, hogy ez hejen az Isák jövődöbeli feleségét mutatná-meg nékie. Azonban pedig jöve-ki a városból egy igen szép leányzó, kinek neve Rebeka vala: Ennek az Attya Bét-huel vólt, a ki Ábrahámnak rokona vala. Minekutána pedig e leányzó a maga vedrét megmeritette vólna, monda nékie Eliézer, kérlek, adj innom énnekem egy kevés vizet a te vedredből. Örömet cselekedte ezt Rebeka sőt a tevéit is megitatá Mivel pedig ez; ez a jel vala a melyet ő az Istentől kért vólt, innen ki-hozá hogy az Ur az ő utát megszerencsésítette. Megejándékozá ezért Eliézer a leányzót egy arany függővel, és két arany pereszekkel, és egyszersmind meg-kérdé őtet a felől, ha lehetne-é nékie az ő atyjának házában hálásra való helye. Rebeka azonban haza futamodván, meg-mutatá az ő szüeinek az ajándékot, a melyet nékie az

ez idegen ember ajándékozta. Eliézer pedig ez alatt hálákat ada az Istennek, hogy az ő utát meg-áldotta volna. Egy kevés idő múlva ezután ki-jövén Lában a Rebeka bátja a városból, Eliézert e beszéddel fogadta Jöjj bé Istennek áldott embere, miért állasz itt kinn? Mihelyt pedig Eliézer a házba beméne midjárt a lány-kéréshez kezdte. A felelet pedig ebből állott: Az Urtól vagyon e dolog, azért nem mondhatunk ellene vagy jót vagy gonoszt. Azután megkérde az attya Rebekát mondván Akarsz é el-menni e férjfiuval ő pedig felele: Igen és el-megyek. Ezzel utra indulván, meg-áldák rebekát az ő attyafiai, mondván: Mi hugunk vagy, szaporodjál ezerszer való ezerig, és birja te magad az ő ellenségeinek kapuját. És mi is mostan Isten vezérléséből és jó Emberek igazgatásából a kigyelmetek érdemes becsületes háztokhoz vezéreltettünk hogy itten volna egy becsületes hajadon Leány a mely a szent házassági életre lépendő volna. Mert az Isten azt mondta a férjfiunak hogy nem jó az embernek egyedül lenni tehát szerzek neki segítő társat, mert tisztességes a szent házassági élet, És ezen becsületes Ifju és Legény - N, - N, - Isten ő felsége felindította a szent házassági életre és minket is felszólítván mint egy Közbenjárókat hogy folytatnók az ő házassági Életét.

Mikor a leány kezét kéri

Édes hugom tetcik e ezen becsületes legények ugynevezett - N., - N, - nek személye vagy sem ha tetszik adj kezét, Édes hugom, ha nem tetszik pedig köszönd meg.